

[Axel Christensen.]

ønske, at Loven vil medføre et fordrageligt Samarbejde og Forhandling imellem Parterne angaaende Gennemførelsen af nødvendige Forbedringer. Vi er alle klar over, at det under de herskende Boligforhold er af allerstørste Betydning at iagttage Økonomi, for at man kan skaffe den nødvendige Varme med de Brændselsrationer, der kan paaregnes at være til Raadighed. Forsømmelser paa dette Omraade vil jeg betegne som ganske uforsvarlige, særlig naar man ser hen til den Støtte, det offentlige tilbyder til disse Foranstaltningers Gennemførelse.

Jeg skal da paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): Jeg takker for den velvillige Behandling af Lovforslaget og skal kun gøre nogle enkelte Bemærkninger i Anledning af de anstillede Betragtninger.

Det ærede Medlem Hr. Bender mente, der kunde være en vis Fare ved at begrænse Støtten til Arbejder, som er paabegyndt inden Udgangen af Maj Maaned. Jeg skal dertil sige, at der fremdeles i Loven er en Dispensationsret for Ministeren. I den forrige Lov stod, at man i ganske særlige Tilfælde kunde fravige den paagældende Bestemmelse, og det samme gælder fremdeles, men det skal, som sagt, kun være i ganske særlige Tilfælde og ikke, hvor der foreligger almindeligt Sløseri.

Det ærede Medlem Hr. Thisted Knudsen bemærkede, at det sikkert vilde være nødvendigt at iværksætte en Propaganda. Vi er netop i Gang med en meget omfattende Propaganda fra Indenrigsministeriets Side for at indprente Befolkningen denne Lovs Betydning. Den er først paabegyndt efter Jul, er under Udfoldelse og maaske nær ved sin Afslutning, men selvfølgelig vilde det være en Fordel, hvis man ogsaa fra de enkelte Byers Side vilde gøre en Indsats for at faa Loven udnyttet saa meget som muligt.

Det ærede Medlem Hr. Axel Christensen nævnte, at der nu ikke mere vil blive skelnet mellem Reparationer og Forbedringer. Det er for saa vidt rigtigt, hvad Tilskud angaar, men ikke naar det drejer sig om Laan. Det vilde dog nok være noget uforsvarligt at yde Laan til almindelig Reparation og Vedligeholdelse af Ejendomme, saa der maa blive Tale om en vis skønmæssig Bedømmelse af, om de paagældende Arbejder nu ogsaa er Forbedringer.

Da jeg anbefalede Lovforslaget, fik jeg ikke omtalt en enkelt Ændring, som jeg nu skal nævne, for at den ikke skal forblive helt ubemærket. Det drejer sig om, at Bestemmelsen angaaende Forholdet mellem Tilskud og Ejendomsskyld faar tilbagevirkende Kraft, saaledes at de, som har søgt om Tilskud og faaet Summen nedsat paa Grund af Begrænsningsbestemmelsen, nu vil blive stillet, som om de havde søgt under den herefter gældende Lov, og det samme er Tilfældet med Hensyn til de 35 pCt. Det vil volde nogen administrativ Ulejlighed, men jeg ansaa det for meget vigtigt, at de, som har meldt sig først og derfor paa sin Vis har gjort en Indsats, som vi dengang satte Pris paa, fordi de netop fra første Færd har været med til at sætte ind for at tilvejebringe det tilsigtede Resultat, ikke bagefter skulde straffes.

Bender: Jeg vil gerne sige til de ærede Medlemmer Hr. Thisted Knudsen og Hr. Malchau, at det ikke var min Hensigt at rejse en principiel Debat om Frivillighedsprincip eller Tvangsprincip i denne Sag. Jeg haaber ligesom de ærede Medlemmer, at det er lykkedes denne Gang at finde en Form, som gør det muligt at naa det, man har tilsigtet: at faa Arbejde i Gang og at faa Bygningerne i en bedre Vedligeholdelsesstand.

Det ærede Medlem Hr. Thisted Knudsen siger imidlertid selv: dette maa være uigenkaldeligt det sidste Tilbud. Det kunde jo være fristende at spørge, hvad det ærede Medlem saa kunde tænke sig, hvis Loven dog ikke bliver udnyttet trods alle vore gode Forhaabninger. Som sagt, vi haaber paa, at Loven bliver udnyttet, men disse Ord „uigenkaldeligt det sidste Tilbud“ kunde godt indebære en ganske lille bitte Tvivl. Det Spørgsmaal vil da rejse sig ude i Befolkningen, ikke mindst i de Arbejder- og Arbejdsgiverkredse, som skal kunne have Nytte af Loven, og hos de Huslejere, som med Ængstelse ser hen til næste Vinter: Hvis man ikke kan naa noget ad denne Vej, hvorledes kan man saa naa det? — Rejse en Debat vil jeg altsaa ikke.

Thisted Knudsen: Til det ærede Medlem Hr. Bender skal jeg kun sige, at jeg ved „uigenkaldeligt det sidste Tilbud“ forstod, at det er sidste Gang, Staten vil betale paa den Maade, der her er Tale om. Hvis man ikke vil udnytte dette Tilbud, er det Grundejerne selv, som derefter maa betale. Andet laa der ikke i mine Ord.